

Dergi Bilkent
Sayı : 27
ISSN 1305-5178
Haziran 2017

Bilkent Üniversitesi Adına Sahibi
Prof. Dr. Kürşat Aydoğan

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Editör
Prof. Dr. Orhan Aytür

Yayın Yönetmenleri
Levent Başara
Burak Tokcan

Kapak
Maria Brzozowska

Bilkent Üniversitesi
Rektörlük 06800
Bilkent, Ankara
Telefon : (312) 290 24 26
Faks : (312) 266 41 91
E-posta : dergi@bilkent.edu.tr
İnternet : www.bilkent.edu.tr
Yayıncı Sertifika No:27028

Tasarım ve Baskı
A4 Ofset Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. A.Ş.
Oto Sanayi Sitesi, Yeşilce Mah.
Donanma Sok. No: 16
34418 Kağıthane / İstanbul
Telefon : (212) 281 64 48 pbx
Faks : (212) 269 53 27
E-posta : info@a4ofset.com
İnternet : www.a4ofset.com
Sertifika No:12168

Bilkent Üniversitesi Yayın Birimi tarafından
hazırlanan Dergi Bilkent, yılda iki kez
yayınlanır. Üniversitenin mezun kimlik
kartı sahiplerine ücretsiz gönderilir.

İçindekiler

2 üniversiteden haberler

8 portre

Makine Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi
Doç. Dr. İlker Temizer

14 bir başarı öyküsü

Hürriyet İcra Kurulu Başkanı
İşletme Fakültesi Mezunlu
Çağlar Göğüş

18 müzik

Uluslararası İlişkiler Bölümü Mezunlu
Kalben Sağdıç

22 basketbol hakemliği

İşletme Bilgi Yönetimi Bölümü Mezunlu
Yener Yılmaz

26 bilkent'ten sonra

28 mezunlardan haberler

34 sınıf haberleri

36 bilkent senfoni'den haberler

üniversiteden haberler

Hocabey'i Anarken

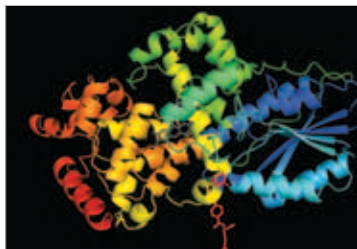
Üniversitemizin kurucusu Prof. İhsan Doğramacı (1915 - 2010), 102. doğum günü olan 3 Nisan tarihinde anıldı. Hocabey'in ailesi, üniversite yönetimi, öğretim kadrosu ve öğrencilerin katılımıyla Uygulamalı Teknoloji ve İşletmecilik Yüksekokulu bünyesindeki Le Piment Rouge restoranında başlayan anma etkinliği, Bilkent Konser Salonu'nda düzenlenen Bilkent Günü paneliyle sürdü. Açılışını Bilkent Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Ali Doğramacı'nın gerçekleştirdiği panelde Rektör Prof. Dr. Abdullah Atalar, Fen Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Tayfun Özçelik, Prof. Dr. İlker Baybars (Carnegie Mellon Üniversitesi) ve Mütevelli Heyeti'nde uzun yıllar başkan vekilliği yapmış olan Prof. Dr. Ergün Toğrol, Hocabey'in bilim ve eğitim dünyasındaki katkılarına ilişkin konuşmalar yaptı. 2012'den bu yana Bilkent Günü adıyla süren 3 Nisan etkinlikleri, Devlet Sanatçısı Gülsin Onay'ın solist olarak yer aldığı Bilkent Senfoni Orkestrası konseriyle sona erdi.

TRT'den İncalcık Belgeseli

Geçtiğimiz yıl hayatını kaybeden Bilkent Üniversitesi Tarih Bölümü'nün kurucusu, dünyanın gelmiş geçmiş en önemli Osmanlı tarihçilerinden Prof. Dr. Halil İncalcık (1916-2016) anısına çekilen belgeselin ilk gösterimi üniversitemizde yapıldı. "Halil İncalcık: 100 Yıllık Çınar" adlı belgesel Türkiye Radyo Televizyon Kurumu (TRT) tarafından hazırlandı.

Uykusuzluk Geni Bulundu

Fen Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Tayfun Özçelik, Rockefeller Üniversitesi'nden Prof. Dr. Michael Young ile birlikte yürüttüğü bilimsel çalışmada uykuya dalamama rahatsızlığına neden olan geni keşfetti. Araştırma sonucunda ortaya çıkarılan "CRY1 mutasyonu" geni için tanı testi de geliştirdikleri vurgulayan Dr. Özçelik, bu çerçevede güneş ışıklarının ve doğru dalga boyundaki ışığın tedaviye yönelik özelliklerinin saptandığını belirtti.

Treske'nin Kitabı Rusçada

İletişim ve Tasarım Bölümü öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Andreas Treske'nin 2015 tarihli *Video Theory: Online Video Aesthetics or the Afterlife of Video* başlıklı kitabı Rusçaya çevrildi. Treske, yapıtında çevrimiçi video tekniklerine ve video sanatının bugüne dek geçirdiği aşamalara kuramsal açıdan bakıyor.

Öğrencilerden Ödüllü Proje

Bilgisayar Teknolojisi ve Bilişim Sistemleri Bölümü öğrencileri Berk Kaya, Zekeriya Kosova, Mehmet Ali Saraç ve Fatih Yavuz, KOBİ'lerin sorunlarına dijital çözümler üretilen Hackathon yarışmasında ikinci oldu. Genç bilişimciler, Akbank'ın düzenlediği ve e-ticaret, sosyal medya, ödeme sistemleri, müşteri ilişkileri yönetimi uygulamalarını kapsayan bu etkinlikte işletmelerin konumlarını algılayıp çevredeki rakiplerin finansal analizini yaptıkları projeye ödül kazandılar.

Toplum, Mekan, Kimlik

Tahire Erman

Serpil Özaloğlu

Doç. Dr. Tahire Erman (Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü) ve Dr. Serpil Özaloğlu (İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü) tarafından derlenen "Bir Varmış Bir Yokmuş: Toplumsal Bellek, Mekan ve Kimlik Üzerine Araştırmalar" başlıklı kitap okurla buluştu. Dr. Erman ile Dr. Özaloğlu'nun 2013'te Bilkent Üniversitesi'nde düzenlenen Bellek ve Kültür konferansındaki çalışmaları bir araya getirdiği bu kitap Koç Üniversitesi Yayınları'ndan çıktı.

Türkiye Gitar Buluşması'na Ödül

Genel koordinatörlüğünü Müzik Bölüm Başkanı Doç. Kağan Korad'ın yürüttüğü Türkiye Gitar Buluşması, 7. Donizetti Klasik Müzik Ödüllerinde Yılın Klasik Müzik Etkinliği Ödülü'ne değer görüldü. Andante dergisi tarafından Beyoğlu Belediyesi'nin katkılarıyla düzenlenen ödülün töreni 16 Mayıs'ta Rahmi M. Koç Müzesi'nde yapıldı. On yıldır Bilkent Üniversitesi'nin ev sahipliğiyle gerçekleştirilen ve farklı ülkelerden gitaristleri bir araya getiren Türkiye Gitar Buluşması, konserler, resitaller, ustalık dersleri, paneller, seminerler, konferanslar ve Türk yapımcıları tanıtan gitar fuarını kapsıyor.

Kütüphane Haftası

Bilkent Üniversitesi Kütüphanesi, 1964'ten bu yana kutlanan Kütüphane Haftası çerçevesinde bir dizi etkinlik düzenledi (27 Mart - 2 Nisan). Bu kapsamdaki ilk etkinlikte Kütüphane ve Rektörlük binaları arasındaki çim alanda okuma farkındalığını artırmak için öğrenciler ve personel hep birlikte kitap okudu. Diğer etkinlikler ise kütüphanenin mekansal kimliğine yönelik bir çalıştay ve kitap dizme yarışmasıydı.

Göç Üzerine Çalışacak

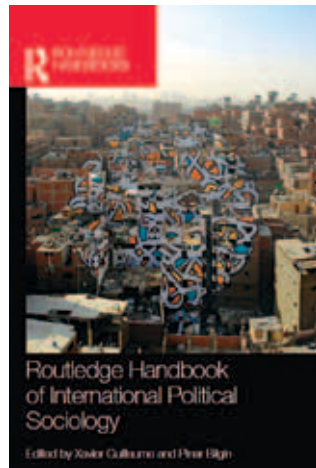
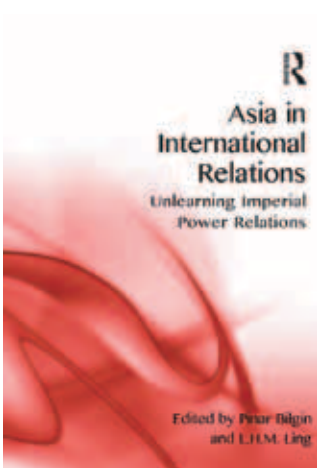
Doç. Dr. Dimitris Tsarouhas (Uluslararası İlişkiler Bölümü), göç ve sığınmacılar konusunda Avrupa Komisyonu tarafından desteklenen bilimsel projede Bilkent Üniversitesi'ni temsil edecek. Jean Monnet Göçmen Krizi Ağı çatısı altında dokuz Avrupa üniversitesiyle birlikte çalışmalar yapacak olan Dr. Tsarouhas, konunun Avrupa bütünleşmesine etkilerini araştırarak.

Kamu Yönetimi Seminerleri

Kariyerlerini kamu sektöründe sürdüren Bilkent Üniversitesi mezunları ile kamuda çalışmayı hedefleyen öğrencilerimizi bir araya getiren Kamu Yönetimi Sertifika Programı Seminerleri'nin üçüncüsü bahar yarıyılında gerçekleştirildi. Bu kapsamda; T.C. Avrupa Birliği Bakanlığı, T.C. Dışişleri Bakanlığı, T.C. Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, T.C. Kalkınma Bakanlığı, T.C. Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı, T.C. Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı, T.C. MSB Savunma Sanayii Müsteşarlığı ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası'nda görev yapan mezunlar, uzmanlık alanlarıyla ilgili seminerler vererek öğrencilere bilgi aktardı. Hukuk; İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler; İşletme ve Mühendislik fakültelerinden mezun ve öğrencilerin katıldığı bu seminerlerde öğrencilere sertifika da verildi.

Pınar Bilgin'den Editörlük

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Pınar Bilgin'in editörleri arasında yer aldığı iki kitap raflara girdi: **The Routledge Handbook of International Political Sociology** ve **Asia in International Relations: Unlearning Imperial Power Relations**. Dr. Bilgin'in Dr. Xavier Guillaume (Groningen Üniversitesi) ve Prof. Dr. L.H.M Ling (The New School) ile beraber hazırladığı bu yapıtlar, uluslararası ilişkiler yaklaşımlarına siyaset sosyolojisi ve kolonileşme sonrası çalışmalar penceresinden ışık tutuyor.

Bilkent En İyiler Arasında

Bilkent Üniversitesi, İngiltere merkezli eğitim danışmanlığı firması **Quacquarelli Symonds (QS)** tarafından hazırlanan Dünya Üniversiteleri Sıralaması'nda 421-430 aralığında yer aldı. Bilkent, listeye giren Türk üniversiteleri arasında en üst sırayı elde etti. QS, söz konusu sıralamayı akademik saygınlık, öğretim üyelerinin bilimsel çalışmalarına yapılan atıflar, öğrenci-öğretim elemanı oranı, iş dünyasıyla etkileşim, uluslararası öğrenci ve öğretim elemanı oranları ölçütlerine göre oluşturuyor.

BAGEP'ten Öğretim Üyelerimize Ödül

Yasemin Afacan

Hüseyin Can Aksoy

Tolga Çukur

Serkan İsmail Göktuna

Selim Hanay

Coşkun Kocabaş

Begüm Tekinay

Yıldırım Yıldız

Doç. Dr. Coşkun Kocabaş (Fizik Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Yasemin Afacan (İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Can Aksoy (Hukuk Fakültesi), Yrd. Doç. Dr. Tolga Çukur (Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Serkan İsmail Göktuna (Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Selim Hanay (Makine Mühendisliği Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Ayşe Begüm Tekinay (Malzeme Bilimi ve Nanoteknoloji Enstitüsü - UNAM), Yrd. Doç. Dr. Yıldırım Yıldız (Makine Mühendisliği Bölümü), Bilim Akademisi Genç Bilim İnsanları Programı (BAGEP) Ödülü'nü kazandılar. Bu ödül, 40 yaşın altındaki araştırmacıların bilimsel çalışmalarını desteklemek amacıyla 2013'ten bu yana Bilim Akademisi tarafından veriliyor.

Mimarlığa Dair

Kentsel Tasarım ve Peyzaj Mimarisi Bölüm Başkanı Doç. Dr. Bülent Batuman'ın "Mimarlığın ABC'si" adlı kitabının ikinci baskısı yayımlandı. Kitabında mimarlığı bir meslek olmanın ötesinde, gündelik hayatla iç içe, toplumsal bir üretim alanı olarak tanımlayan Dr. Batuman, konuyu tasarım, doğa, kent, görüntü ve politika başlıkları etrafında tartışıyor.

Yeni Bir Roman

Üniversitemizin Yapı İşleri ve Teknik Daire Başkanlığı'nda mimar olarak görev yapan Attila Şenkon'un son kitabı "Telef" okurla buluştu (İletişim Yayınları). Romanında cumartesi anneleri konusunu birey, toplum ve adalet üçgeninde işleyen Şenkon, 1990'dan bu yana öykü, roman ve çocuk kitabı türlerinde toplam 12 kitap kaleme aldı.

Ankara ve Müzik

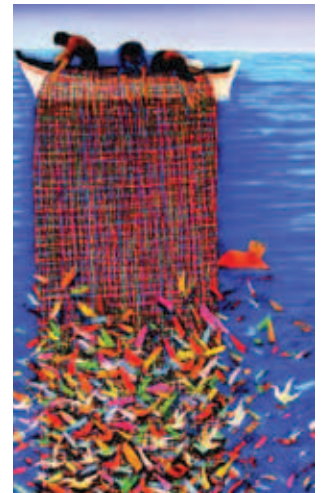

İletişim ve Tasarım Bölümü öğretim elemanlarından Ufuk Önen'in yönetmenliğini yaptığı "Gri Değil, Siyah: Ankara Rocks!" adlı belgeselin Türkiye'deki ilk gösterimi Ankara'da gerçekleşti (Türk-Amerikan Derneği, Tatbikat Sahnesi). Rock müziğin 70'li yıllardan bugüne başkentteki gelişimini konu alan belgeselde İletişim ve Tasarım Bölümü öğretim kadrosundan Yrd. Doç. Andreas Treske yapımcı, Yusuf Akçura ise görüntü yönetmeni olarak yer aldı. Bölümün 2012 mezunlarından Aycan Yücel Uyanık ise yapının editörüyü. Yaklaşık 60 kişilik bir yapımcı ekibi ve röportaj veren 70 kadar katılımcısıyla 5 yılda tamamlanan belgesel, 2016'da Miami Independent, 7th Annual World Music and Independent ve Las Vegas Lift-Off film festivallerinde gösterilmişti.

Sergilerden...

Bilkent Üniversitesi Kütüphanesi Sanat Galerisi 23 Mart - 8 Mayıs tarihleri arasında Emin Güler'in resim sergisine, 12 Mayıs-1 Haziran tarihleri arasında ise Paul Breuer'in özgün baskı sergisine ev sahipliği yaptı.

Sahneden Güzel Bir Haber

Bilkent Tiyatrosu, Türkiye Üniversitelerarası Tiyatro Festivali'nden üç ödülle döndü. Yönetmenliğini Tiyatro Bölüm Başkanı Yrd. Doç. Jason Hale'in yaptığı "Lefty'yi Beklerken" adlı eserle En İyi Oyun, öğrencimiz Efe Çetinel'in oyunculuğuyla Dikkat Çeken Erkek Oyuncu ödüllerini kazanan Bilkent Tiyatrosu'na bir ödül de En İyi Kostüm dalında geldi. Festivalin organizasyonu Maltepe Üniversitesi ve Kartal Belediyesi tarafından gerçekleştirildi.

Öğretimde Üstün Başarı Ödülleri

Nail Akar

Hande Yaman Paternotte

Kumru Arapgirlioglu

Prof. Dr. Nail Akar (Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölümü), Prof. Dr. Hande Yaman Paternotte (Endüstri Mühendisliği Bölümü) ve Dr. Kumru Arapgirlioglu (Kentsel Tasarım ve Peyzaj Mimarisi Bölümü), 2016-2017 akademik yılı Öğretimde Üstün Başarı Ödülleri'nin sahipleri oldular. Bu ödülü önceki senelerde kazanmış olan öğretim elemanlarının listesine <http://bilkent.edu.tr/teachaward> adresinden ulaşılabilir.

Yaza Merhaba

Bir Kampüs Geleneği: Kariyer Fuarı

Bilkent Üniversitesi Kariyer Merkezi, 19.'sünü düzenlediği geleneksel Kariyer Fuarı'nda farklı sektörlerden 30'u aşkın kurum ve kuruluşu öğrenci ve mezunlarla buluşturdu. Eleman isteği ve tanıtım amacıyla üniversitemize başvuran bu firmalar arasında Aselsan, AvivaSA, Deloitte, Doğadan, Garanti Bankası, Roketsan, Türk Traktör, Türkiye İş Bankası ve Vestel de vardı.

Bilkent Üniversitesi kampüsü, 5 ve 6 Mayıs tarihlerinde Bahar Şenliği'ne ev sahipliği yaptı. Şenlikte spor turnuvaları, tiyatro oyunları, sergiler ve söyleşilerin yanı sıra Radyo Bilkent'in açık hava partisi de vardı. Sertab Erener ve Duman'ın konserleri ise Bilkent Odeon'daydı. Şenliği 7 Mayıs'ta Mezunlar Eve Hoş Geldiniz Panayırı takip etti. Mezunlar, yeniden kampüste olmanın ve dönem arkadaşlarıyla bir araya gelmenin keyfini yaşadı.

“Birçok farklı disiplini
birleştiren bir köprüdür
mühendislik.”

*Makine Mühendisliği Bölümü öğretim üyelerinden Doç. Dr. İlker Temizer
ile akademik kariyerini ve bilimsel çalışmalarını konuştuk.*

Akademik dünyaya ve makine mühendisliğine ilginiz nasıl doğdu?

Akademik ya da endüstriyel bir kariyer olsun, üretkenliğin temel taşlarından biri yaratıcılıktır. Her haliyle yaratıcılığa olanak tanıyan işleri ve uğraşları hep sevdiğimi anımsıyorum. Örneğin, bir noktada Türkiye’de Lego satılmaya başlanmıştı ve ilk Lego sahibi olduğumda onun sunduğu esneklikten, yani sabit olmayan ve istediğiniz gibi şekillendirebildiğiniz mekanizmasından etkilendiğimi hatırlıyorum. Sonrasında mühendisliğe çok bilinçli bir şekilde yönlendiğimi söyleyemem. Yine de genel olarak matematik ve fizik konularından hep keyif aldım; bunları kullanıp bir şeyler yaratma fikri oluştuktan birkaç sene sonra kendimi Boğaziçi Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü’nde öğrenci olarak buldum. Akademisyen olma düşüncesi ise sonradan oluştu. Öğrenciliğim sırasında yaptığım stajlarda endüstrideki bir kariyerin bağımsızlığa, esnekliğe ve yaratıcılığa istediğim düzeyde olanak vermeyeceğine inandım. Bu nedenle kariyer seçeneklerimi artırmak adına doktora programına gitmeye karar verdim ve doktoranın ilk yılında akademik hayatın benim için tatmin edici olacağını gördüm.

Doktora ve sonrasında hangi alanlarda çalıştınız, hangi kurumlarda bulundunuz?

Doktoramı Berkeley’deki California Üniversitesi’nde tamamladım. Lisans eğitimimde makine mühendisliğinin ana alanlarından biri olan katılar mekanikğine yönelmiştim. Bu alandaki bir hocayla çalışmak istedim. İlk dönem aldığım dersler ve dinlediğim seminerler sonrası hesaplamalı çok ölçekli mekanik alanında Prof. Dr. Tarek Zohdi’yle çalışmaya karar verdim. O da UC Berkeley’e benim gibi 2001’de başladığı için onun ilk doktora öğrencisi oldum. Kendisi bana hep istediğim ve akademide dahi zor bulunan tam bağımsızlığı verdi, doktora tez konusunun saptanması dahil. Söyleyince kulağa hoş geliyor; ancak geriye baktığımda bu bağımsızlığın iki taraf için de zorlukları olduğunu görebiliyorum. Danışman açısından ilk doktora öğrencinize hemen ilerleme kaydetmek istediğiniz bir konu vermiyorsunuz, dolayısıyla elinizdeki bir fırsatı değerlendirmiyorsunuz. Öğrenci açısından, ufkunuz sınırlı olduğu için yolunuzu bulmak kolay değil, dolayısıyla ilk denemelerin bir yere varmaması kaçınılmaz ki bu da yorucu olabilir. Her şeye rağmen bu süreç bana araştırmada kendi ayaklarım üzerinde durmayı çok erken öğretti. Bence bu da tezin kendisi kadar değerli bir kazanım oldu.

Tezimin konusu, doğrusal olmayan elastik malzemelerde türdeşleştirme için var olan yaklaşımlara göre çok daha hızlı sayısal bir yaklaşım geliştirmektir. Türdeşleştirme kuramı, teker teker mekanik tepkisini bildiğiniz malzemeleri birbirleriyle karıştırdığınızda ortaya çıkan yeni malzemenin bilinmeyen tepkisini tahmin etmeye yarıyor. Bu karışım, mühendis tarafından da yapılmış olabilir (artık gündelik hayatımıza iyice girmiş kompozitler gibi) ya da malzemenin doğal yapısı farklı uzunluk ölçeklerine dağılmış bir örgü bütünü olabilir (çelik ve benzeri alaşımlar gibi). Birçok karışım mikron mertebesindeki uzunluk ölçeklerinde gerçekleştiği için bu tip yaklaşımlar mikro

mekanik ya da güncel ismiyle çok ölçekli mekanik olarak da adlandırılıyor. Söz konusu malzemeler sentetik lastiğimsi polimer ya da yumuşak biyolojik dokular gibi büyük deformasyonlara maruz kalabiliyorsa doğrusal olmayan tepkiden, eğer bu deformasyonlara neden olan yük kaldırıldığında malzeme hemen ilk haline dönüyorsa elastik tepkiden söz edilir. Doğrusal olmayan mekanikte kuramsal anlamda iş oldukça zorlaşır ve analitik değil de yoğun hesaplamaya dayanan yöntemlere ihtiyaç duyulur. Genel olarak çok ölçekli hesaplamalı mekanik fikri ve benim tez konum bu şekilde özetlenebilir.

Doktora sonrası Türkiye’ye dönme düşüncem hep vardı; ancak 2005 sonunda doktora tezimi bittiğinde biraz daha tecrübe edinmenin doğru olacağına karar verdim. Bu nedenle doktora sonrası çalışmalarım için Almanya’ya, Hannover’deki Leibniz Üniversitesi’nde görev yapan Prof. Dr. Peter Wriggers’in yanına gittim. Bu seçim tesadüfi değildi; Dr. Wriggers aynı zamanda Dr. Zohdi’nin habilitasyon danışmanıydı. İkisinin ortak çalışma alanı vardı. Dr. Wriggers hesaplamalı temas mekanikği alanında dünyada önde gelen isimlerdendi. Dokunduğunuz bir yüzeyi algılayabilmeniz, geko gibi büyük bir sürünge benzersiz tırmanma kabiliyeti, araba lastiğinizin karlı yolda çekiş sağlayabilmesi gibi biyolojik veya teknolojik birçok konunun analizi temas mekanikği hesabı gerektiriyor. Temas mekanikği de kuramsal olarak doğrusal olmayan bir problem olduğu için gerekli sayısal yöntemlere doktoradan aşinalığım vardı. Temas mekanikği aynı zamanda optimizasyon yöntemlerinin yoğun olarak kullanıldığı bir konu; çünkü problemde ilk bakışta bir çıkma var: Temas yüzeyi uygulanan yüke bağlı; ama yükü hesaplayabilmek için de temas yüzeyini bilmek gerekiyor. Ayrıca yüzeyler doğal pürüzlülük nedeniyle ya da, örneğin, sürtünmeyi azaltmak için atılmış mühendislik deseni nedeniyle çok ölçekli bir yapıya sahip olduğundan hem türdeşleştirmede derinleştim hem de yeni konular öğrenerek daha yaygın bir

araştırma sahası elde ettim. Almanya'daki çalışmalarında yüzeyler ve malzemeler için, doğrusal olmayan rejimde hesaplamaya dayalı, bütünlük bir termomekanik türdeşleştirme çerçevesi kurma hedefi saptadım ve bu hedef doğrultusunda yakın zamana kadar yoğun olarak çalıştım. Burada kilit kelime bütünlük: Her problem için sıfırdan başlamak, o probleme özel bir yaklaşım geliştirmek mümkün; fakat bütünlük bir yapıyla birçok problemin çözümünü içinde barındıran bir kuramsal-hesapsal anahtar sunuyorsunuz. Böyle bir anahtar sunmak için soyutlaştırmaya ve dolayısıyla uygulamadan zaman zaman oldukça uzaklaşmaya ihtiyaç duyuluyor. Bir anlamda söyleşinin en başında bahsettiğim Lego gibi bir araç elde ediyorsunuz, tek bir şekilde gelmemesine karşın her şekle girebilen bir yapı. Galiba 8 yaşından beri ilgi alanım çok da değişmemiş!

Bilkent'e katılmaya nasıl karar verdiniz?

2009 yılında artık akademik bir pozisyon için hazır olduğumu düşündüm ve Türkiye'deki olanakları araştırmaya

başladım. Bilkent Üniversitesi'nde Makine Mühendisliği Bölümü'nün yeni kurulmuş olduğunu görünce başvurmaya karar verdim. Şehrin, üniversitenin ve sunulan olanakların taşıdığı önem tartışılmaz. En önemlisiyse insan kaynağı ve çalışma ortamı. Şubat 2010'da görüşmeye geldim Bölüm başkanımız Prof. Dr. Adnan Akay, o zamanki dekanımız Prof. Dr. Mehmet Baray, şimdi de aramızda bulunan hocalarımızdan Doç. Dr. Yiğit Karpat ve Yrd. Doç. Dr. Melih Çakmakçı'yla konuşmalarımız bende çok olumlu bir etki bırakmıştı. Hemen sonrasında genç bölümümüze üçüncü öğretim üyesi olarak katılmışım. O zamandan bu yana bölümümüz kararlı ve sağlam adımlarla büyüyor. Yeni bir bölüme gelmek az yaşanan bir tecrübe. Bölümün hafızasında ve kültüründe yer edecek temel kararlara ve işlere katkınız oluyor. Kemikleşmemiş, yeni fikirlere tamamen açık ve bunları denemekten çekinmeyen bir ortama giriyorsunuz. Eski bir bölüme göre belki yapmanız gereken daha çok iş olabiliyor; ama yapmak istedikleriniz daha kolaylıkla yapıyorsunuz. Araştırma çıktısında hem nitelik hem de nicelik

açısından şimdiden Türkiye'nin önde gelen birkaç makine mühendisliği bölümünden biriyiz. Zaman geçtikçe ve büyüdükçe yurt içinde ve dışında daha tanınır bir konum elde edeceğimizden hiç şüphem yok.

Güncel araştırmalarınız hangi alanlara yayılıyor?

Çok ölçekli hesaplamalı mekanik bütün çalışmalarımı birleştiren ana tema. Bu çerçeve içerisinde bir süredir malzemelerden ziyade yüzeylere yoğunlaştım. Bu çalışmaları çok ölçekli hesaplamalı triboloji olarak sınıflandırabiliriz. Triboloji, üç farklı konuya verilen ortak bir isim; temas eden, buna ek olarak aralarında akışkan barındırabilen ve ayrıca bu etkileşimler nedeniyle aşınmaya uğrayan yüzeylerin bilimi. Özellikle son dört senedir bu alt konuların ilk ikisine odaklandım. Yüzeyler önemli; çünkü metal, seramik ya da polimerik malzemeden olsun, her türlü yapının tepki verebilmesi için bir şekilde onu yüklemelisiniz. Bu yükleme mekanik, termal, elektriksel ve benzeri olabilir; ancak neredeyse her zaman yükün etkisi yüzey aracılığıyla yapıya iletilir.

Yüzeyin yapısını doğru tasarlayabilirseniz, örneğin kontrollü pürüzlülük (mikro desen) atayarak, yapıdan alınacak tepkiyi değiştirme şansınız olur. Mesela iki yüzey arasındaki sürtünmeyi azaltarak bir mekanizmadaki aşınmayı azaltıyorsunuz ve bu sayede ömrünü artırıyorsunuz. Sürtünme uygulamasını özellikle örnek olarak veriyorum; çünkü liseden beri gördüğümüz ve yüzyıllardır araştırılan bir konu olsa da günümüzde sürtünmenin hangi ölçekte ve nasıl oluştuğu tam anlaşılmış değil. Bu tip problemlere modern bir yaklaşım getirmeye çalışıyoruz. Bu amaç doğrultusunda, doğrusal olmayan optimizasyon yöntemlerini ve çok ölçekli mekanik yaklaşımlarını bir arada kullandığımız disiplinlerarası hesaplamalı çerçeveler geliştiriyoruz. Bu çalışmaların bir kısmını Japonya'daki Tohoku Üniversitesi'nde çok ölçekli malzeme tasarımı üzerine çalışan Doç. Dr Junji Kato ve Prof. Dr. Kenjiro Terada'yla gerçekleştirdik. Üç senedir devam eden verimli bir işbirliğimiz var. Bu işbirliğini daha da kuvvetlendirmek için sabatik iznimi kullandığım 2016-2017 akademik yılının yarıya yakın bir kısmını Japonya'da geçirdim.

Araştırma konularınızı nasıl seçiyorsunuz?

Konuların büyük bir resmi tamamlayıcı olmasına özen gösteriyorum. Benim için bu resim hesaplamalı çok ölçekli mekanik içerisinde yer alıyor ki bu oldukça geniş bir hareket alanı ve aynı zamanda araştırma grubumun ismi (Computational Multiscale Mechanics Laboratory - CMML). Bu alandaki en temel hedeflerden bir tanesi malzemelerin ve yüzeylerin fiziksel özelliklerini tahmin edebilmek için gerekli kuramsal ve hesapsal altyapıyı kurmak. Genel fikir, geleneksel olarak bu amaç doğrultusunda ihtiyaç duyulan laboratuvar deneylerine bağımlılığı mümkün olduğunca azaltmak; deneyleri sadece ihtiyaç duyulan kilit noktalarda ve sınırlı sayıda yapılacak şekilde en aza indirmek. Pratikte bu hem zaman hem de bütçe açısından avantajlar getiriyor; çünkü iyi yazılmış bir çok ölçekli

mekanik hesap programı bir deneye oranla çok daha hızlı ve daha az kaynak tüketerek sonuç verebiliyor. Avantajlar sadece zaman ve bütçeyle sınırlı değil. Hesabın yapıldığı şartları bütün detaylarıyla siz kontrol ettiğiniz için elde ettiğiniz sonuçlar ışığında doğrulamak ya da araştırmak istediğiniz kuramın genel hatları çok daha berrak şekilde belirebiliyor. Bu genel çerçeveye içerisinde, bende merak uyandıran ve alanımızda az ya da hiç çalışılmamış, uzun soluklu araştırma olanakları sunan konuları seçmeye çalışıyorum.

Şu aşamada birçok hesaplamalı çok ölçekli mekanik konusunun kilit noktalarında, örneğin hesap için gerekli çok temel fiziksel özelliklerin belirlenmesinde, deneylere olan ihtiyacı tamamıyla yok etmek mümkün değil. Yine de uzun bir zamandır kimya ve fizikte üzerine çalışılmış ve yakın bir gelecekte yavaş yavaş makine mühendisliği için de önem taşıyacak bazı çok ölçekli hesap yöntemleri var ki bunlar sayesinde bu temel özelliklerin de deneye ihtiyaç duyulmadan belirlenmesi kuramsal açıdan mümkün. Sabatik iznimin bir kısmında da bu konuların makine mühendisliği uygulamalarında fark yaratacak şekilde nasıl kullanılabileceğini öğrenmek için Ann Arbor'daki Michigan Üniversitesi'nde hesaplamalı malzeme fiziği üzerine çalışan bir grubu ziyaret ediyorum. Dolayısıyla konuları seçerken sadece güncel soruları göz önünde bulundurmuyorum; gelecekte yaygın olarak kullanılabileceğini düşündüğüm fikirlere de yatırım yapmaya çalışıyorum.

Aktif bir araştırmacı olarak bilimsel araştırma çalışmalarını ile öğretimin etkileşimine dair fikirlerinizi alabilir miyiz?

Yüksek lisans veya doktora seviyesindeyken araştırmanız üzerine ya da araştırmanızda yoğun olarak kullandığınız bir konu üzerine ders verdiğinizde doğal bir etkileşim oluyor. Konuya hem geçmiş hem de güncel konum itibarıyla hâkim oluyorsunuz. Hâkimiyetle beraber konunun özünü detaylarda kaybolmadan, alt konuların her birinin

önemini makine mühendisliğinin özel ya da genel alanlarındaki uygulamalarına bağlayarak öğrencilere aktarma fırsatı doğuyor. Araştırmada olduğu gibi derste de özgünlük bence çok önemli. Bu nedenle böyle derslerde herhangi bir kitaba bağlı kalmadan kendi notlarınızı oluşturup takip etmeyi, aktarmak istediğim büyük resmi kendim belirlemeyi tercih ediyorum. Bu tip bir yaklaşımın izlendiği derslerde bulunmalarının araştırmaya başlamış öğrenciler için uzun vadede fayda getireceğine inanıyorum. Bunun nedeni ise lisansüstü seviyede konu öğrenirken, adım adım size ne yapacağınızı söyleyen bir kitaptan ziyade, gerektiğinde cesur bir şekilde konuyu tek başınıza derinlemesine araştırmanızı sağlayacak bir rehber ihtiyacınız var. Araştırma odaklı bir yaklaşım, lisans düzeyindeki dersler için de şüphesiz faydalı. Lisans derslerinde temel konuları kabul görmüş yöntemlerle gayet güzel anlatan kitaplar var; fakat burada bile konuların önemini vurgulamada, bazı konuların kitap ötesinde detayına inmekte, öğrencilerin kendi sınırlarını zorlamasına sağlayıp onları yaratıcılığa teşvik etmekte aktif bir araştırmacı olmanın katkısı kuşkusuz var. Makine Mühendisliği'nde sadece ben değil, diğer hocalarımız da benzer bir çaba içerisindedir. Alışlagelmiş kalıpların dışında, hem bölümümüzün disiplinlerarası yapısını hem de geleceğin mühendislik ihtiyaçlarını gözeterek verdiğimiz birçok lisans ve lisansüstü ders içeriklerinin öğrenciler tarafından da olumlu karşılandığını görmek beni sevindiriyor.

Genç mühendisler ve mühendis adaylarıyla bilimsel çalışmalar yapmak size nasıl bir motivasyon sağlıyor?

Bu soruya biraz sınırlı, fakat bölüm olarak en başından beri çok önem verdiğimiz bir açıdan, lisans seviyesinde araştırma bağlamında değinmek istiyorum. Yılmadan, uzun bir süre bir konuyu önce öğrenip sonra da bu konuya katkı yapmak isteyen, çalışma disiplinine sahip olduğunu kanıtlamış öğrencilere araştırmalarımıza katılma olanağı sunuyoruz. Lisans öğrencisiyle

çalışmak lisansüstüne oranla daha özen istiyor, en azından benim alanımda. Şimdiye kadar benzer bir çalışmayı iki başarılı mezunumuzla takip edip sonlandırma olanağı buldum; üçüncü bir öğrencimizle de çalışmamız devam ediyor. Öğrenciler açısından araştırma sürecini yakından tanımalarının kariyerlerine yönelik daha sağlıklı kararlar vermelerinde yardımcı olduğunu düşünüyorum ki sonuçta iki mezunumuz da doktora yapmayı seçti. Mezun olan öğrencilerden Gökberk Kabacaoğlu yakın zamanda disiplinlerarası uygulamalı matematikte dünya birincisi seçilen Austin'deki Texas Üniversitesi'ne bağlı Institute for Computational Engineering and Sciences (ICES) bünyesinde, Karsu İpek Kılıç ise Stanford Üniversitesi'nin Makine Mühendisliği Bölümü'nde doktora yapıyor.

Benim açımdan başarılı ve motivasyonu yüksek öğrencilerle konu tartışmak başlı başına büyük bir zevk. Ben konulara ister istemez edindiğim tecrübelerin getirdiği kısıtlarla bakabiliyorum. Onlarsa daha özgür bir bakış açısı getirebiliyor,

sordukları sorular ve önerdikleri çözümler son derece yaratıcı olabiliyor. Dolayısıyla ben de onlardan öğreniyorum. Bu süreçte hiçbir zaman mutlaka yayın çıkacak diye bir zorunluluk koymuyorum; çünkü her araştırmacı için yayın baskısı yaratıcılığı baltalayabilen, araştırmada ayrıntıya verilecek özenden uzaklaştıran, bu nedenle de akademik hayat için yanlış bir kültüre itebilen bir yaklaşım. Gene de bu öğrencilerimizin her ikisiyle yaptığımız araştırmalar o kadar verimli geçti ki yaklaşık iki senelik bir süreç sonunda alanın önde gelen dergilerinde birer yayın yaptık. Böyle öğrencilerle çalışmak, meyve toplamaktan ziyade fidan dikmeye benziyor. Akademik hayatta hocalar için maalesef ilkinde yönelik büyük bir baskı var dünya çapında. Neyi neden ve nasıl yaptığına tam hâkim olmadan bir sonuç peşinde koşturan öğrencilerle dolu araştırma grupları. Bu öğrencilerden akademik hayata hevesli olanlar tam anlamıyla kendi ayakları üzerinde durmaya hiç teşvik edilmedikleri için uzun vadede başarılı olamıyorlar. Bu nedenle fidan dikmenin önemli olduğuna inanıyorum ve elime fırsat geçtikçe ya da

fırsat yaratabildiğim kadarıyla bundan büyük keyif alıyorum. Sonuçta bir hocanın başarısı sadece yaptığı çalışmalarla değil, yetiştirdiği öğrencilerle de anılmalı.

En çok hangi dersi anlatmayı seviyorsunuz?

Lisans ve lisansüstü seviyede seçmeli derslerden daha çok keyif alıyorum. Bu dersler ya benim kendim açmış olduğum ya da içeriğini belirlemede inisiyatif kullanabildiğim dersler. Aynı zamanda bu tip derslere büyük oranda konuya az ya da çok ilgi duyan öğrenciler katılıyor; bu nedenle motivasyon için daha az çaba harcıyıp konunun özünü aktarmaya odaklanabiliyorsunuz. Örneğin lisansüstü seviyede Sürekli Ortam Mekaniği ve lisansta Uygulamalı Katılar Mekaniği, vermekten keyif aldığım ve alanımın da geleneksel konularını kapsayan iki temel ders. Lisans düzeyinde Mekanik ve Malzeme-II dersi, içeriğinin oluşmasına çok emek verdiğim bir ders. İki dönem süresince verilen dersin bu ikinci kısmında, ikinci sınıf öğrencilerine malzemelerin

ve yüzeylerin mekanik tepkilerinin nasıl modellendiğini, bu modellerin mühendislikte nasıl kullanıldığını anlatıyoruz. Daha ilk haftadaki buluşmamızda öğrencilere küçük gruplar halinde üzerine çalışacakları ve onların ürün tasarım döngüsünün bütünü tecrübe etmelerini sağlayan bir proje veriyoruz. Tasarımdaki amaç pratik bir ürün çıkarmak, örneğin bir soda şişesi kapağı açacağı ya da bir somunu sıkacak anahtar. Hacim veya ağırlık için kısıtlar koyarak onları mühendisliğin gerçekleriyle erkenden tanıştırıyor; bu kısıtları sağlamak için derste öğrendikleri konuları tasarım döngüsünde kullanmak gerektiğini aktarıyoruz. Bu sistem onların ders konularına motivasyonunu da artırıyor; çünkü anlatılanların uygulamadaki önemini görüyorlar. Modern çizim ve analiz programlarının desteğine ek olarak tasarımlarını bölümümüzdeki üç boyutlu yazıcıda basıyoruz ve sene sonundaki proje sunumları sonrası tasarımlarını test ediyoruz.

Makine mühendisliği hedefiyle ilerlemek isteyen gençlere neler önerirsiniz?

Mühendislik genel olarak heyecan verici bir meslek. Hem akademide hem de endüstride, bir yanda temel bilimler ve bir yanda teknolojik uygulamalarla, geniş bir yelpazede çalışma olanağınız var. Birçok farklı disiplini birleştiren bir köprüdür mühendislik. Makine mühendisliği de bu köprünün temel taşlarından biri. Ölçebildiğiniz, görüntüleyebildiğiniz ya da hissedebildiğiniz, insanların gündelik hayatlarında rol oynayan, hareketli ve harekete dair hemen her türlü ürün makine mühendisliğinin alanına giriyor. Yani hiçbir zaman önemini yitirmeyecek, doğal olarak kendini güncel tutabilen bir meslek.

Bu güncelliği sağlayabilmek için gelişmeleri sürekli takip etmek ve yaratıcılığının sınırlarını zorlamak mecburiyetindedir başarılı bir makine mühendisi. Bunun için de öğrencilik sırasında ezbercilikten uzak, konuları anlamaya yönelik çalışmalıdır; sorular sormayı, bu soruları öncelikle kendisi cevaplamayı öğrenmelidir. Bu son kısım belki

de en önemlisidir; çünkü üniversite sürecini bir mesleğin temellerini anlayıp o temeller üzerinde sürekli öğrenimi mümkün kılan bir yaklaşım yerleştirmek olarak görmelidir öğrenci. Aslında her meslek için geçerli olsa da mühendislikte hayati önem taşıyor; çünkü sürekli gelişimi aksattığınızda çok hızlı bir şekilde eskirirsiniz, fikir ya da ürün olarak. Dolayısıyla az konuşup çok çalışmak gerekiyor. Bu dinamizmi heyecanlı bulan herkes için tavsiye edebileceğim bir meslektir makine mühendisliği.

Söyleşimizi hobilerinizle bitirebilir miyiz?

Seyahat etmeyi seviyorum. Bunlar bazen günübirlik geziler oluyor, bazen birkaç günlük. Neyse ki akademik hayat, konferanslar ve bilimsel ziyaretler nedeniyle, seyahat için bolca olanak sunuyor; hatta bu olanak zaman zaman zorunlulukla karışık olduğu için yeter dedirtecek kadar. Edebiyat ve müzikle de uğraşmak hoşuma gidiyor; ilkinde sadece okuyucu olarak, ikincisinde bir adım daha ötesinde. Doktora yaparken yan flüt çalmayı öğrenmeye başlamıştım. Bu uğraşı doktora sonrasında da birkaç sene sürdürdüm; ancak müzikte ilerlemek için çok emek vermek gerektiğini fark ettim ve zaman kısıtı nedeniyle bir noktada sporla müzik arasında bir seçim yapmak zorunda kaldım. Tercihim ilkinden yana oldu.

Dönem dönem uğraştığım çeşitli spor dalları arasında en sevdiğimden biri masa tenisi. Son 11 senedir ise, hava durumuna pek aldırmadan, haftada üç defa açık havada koşuya çıkıyorum. Bir çift spor ayakkabısı ve birkaç parça giysiyle her yerde, her zaman yapabileceğiniz bir spor. Bilkent'in farklı köşelerinin farklı mevsimlerde kendine has güzellikleri oluyor. Sabahları lojmandan ofise yürürken bunları günbegün takip edebiliyorum. Gündelik koşuşturmada spor için zaman ayırıp koşarken bunları görmek ayrı bir keyif.

İlker Temizer Kimdir?

Doktorasını 2005'te Berkeley'deki California Üniversitesi'nde tamamlayan Doç. Dr. İlker Temizer, malzemelerin ve temas ara yüzeylerinin modellenmesi ve bilgisayar ortamında çok ölçekli analizini sağlayan metotların geliştirilmesi konularında çalışmaktadır. Bilkent Üniversitesi'ne katılmadan önce Hannover'deki Leibniz Üniversitesi'nde araştırmacı olarak görev almış olan Dr. Temizer'in çalışmaları, Avrupa, ABD ve Japonya ile uluslararası işbirlikleri çerçevesinde yürütülmektedir ve endüstriyel kuruluşlar, TÜBİTAK ve Avrupa Birliği tarafından desteklenmektedir. Makaleleri **Computer Methods in Applied Mechanics and Engineering, International Journal for Numerical Methods in Engineering** ve **Computational Mechanics** gibi dergilerde yayımlanmıştır. Dr. Temizer, Bilim Akademisi Genç Bilim İnsanları Programı ve Mustafa Parlar Vakfı Araştırma Teşvik ödülleri sahibidir.

“Medya sektöründe
gençler için önemli
fırsatlar var.”

*Hürriyet İcra Kurulu Başkanı Çağlar Göğüş (İşletme 1993),
yirmi yedinci sayımızın konuklarındandı.*

Bilkent İşletme sonrasında kariyeriniz nasıl gelişti?

1993 yılında mezun olduktan sonra bir süre çalışıp MBA derecesi almak ya da doğrudan MBA yapmak arasında gidip geldim. ABD’de

devlet üniversiteleri içerisinde iyi bir yere sahip olan ve sıralamalarda üstlerde bulunan Florida Üniversitesi’nden kabul alınca 1993’te başlayıp 1995’te MBA derecemi aldım.

Profesyonel hayatınıza hangi şirkette başladınız? Nerelerde ve hangi pozisyonlarda görev yaptınız?

Profesyonel hayatıma Coopers & Lybrand denetim şirketinde denetçi olarak başladım. Daha sonra Arthur Andersen ve AT Kearney’de stratejik yönetim danışmanlığıyla devam ettim. Bu şirketlerde farklı sektörlerden firmaların dönüşüm ve müşteri odaklı yaklaşım geliştirmelerine destek oldum. Bu aşamadan sonra Türkiye’nin ilk veri tabanına dayalı direkt pazarlama ajansı olan directCom’u kurdum. Bu şirkette firmaların müşteri veri tabanlarını veri madenciliği teknikleriyle analiz ederek farklı müşterilere farklı pazarlama önerileri geliştirmelerinde rol aldım.

O dönemde Türkiye’nin önemli banka, perakendeci, tüketim ürünleri ve otomotiv şirketleriyle çalıştık. Bu şirkete paralel

olarak Peppers & Rogers Group ile birlikte İstanbul ofislerini açtık. Bu ofiste DPT, İş Bankası, Türk Telekom, Koç Holding gibi önemli kurumlarla müşteri odaklılık, strateji ve dönüşüm projeleri yaptık. İstanbul ofisine ilaveten Birleşik Arap Emirlikleri, Kuveyt, Suudi Arabistan, Lübnan, Güney Afrika, Rusya ve Belçika’da ofisler açtık. 2008’de şirketin diğer uluslararası ortaklarıyla birlikte şirketi global anlamda satın aldık.

Son olarak 2010’da iş süreçlerinde dış kaynak kullanımı alanında ABD’nin öncü firmalarından birisi olan TeleTech Holdings’e şirketin satışında rol aldım. 2014 yılına kadar bu yapıda lider ortak olarak görevime devam ettim.

Medya sektörüne atılmaya nasıl karar verdiniz?

Medya sektörüne adım atışım, Hürriyet’te bağımsız yönetim kurulu üyeliğiyle oldu. Sektörün barındırdığı fırsatlara, Hürriyet’in marka ve altyapısının gücüne inandığım için medyada derinleşmeye karar verdim.

Geçmişteki iş deneyimleriniz bugüne neler kattı?

Özellikle birçok dönüşüm projesinde sorunlara yaratıcı çözümler bulma ve uygulamaları gözetme görevi aldım. Bu durum, dijital dönüşümün ve hızlı hareket edebilmenin çok önemli olduğu medya sektöründe de işe yarıyor. Aynı zamanda geçmiş girişimcilik deneyiminin de büyük kurumları hızlandırma ve yeni fikirleri deneme iştahını artırma açılarından kıymetli olduğunu düşünüyorum.

Üst düzey bir yönetici olarak bir gününüz nasıl geçiyor?

Günümü ve haftamı genelde gazete, dijital ve pazar yeri işlerimiz arasında bölüyorum. Her hafta iç işlere ayırdığım zamana ilave olarak dış paydaşlar, müşteriler ve diğer sektörlerden başarılı yöneticiler ve girişimcilerle görüşme ve fikir alışverişi yapmaya da devam ediyorum.

Bir idari bilimler mezunu gözüyle medya sektörünün başlıca dinamiklerini yorumlar mısınız?

Medya; hızlı, yaratıcı, ama aynı zamanda analitik ve sistematik olunması gereken bir alan. İşletme mezunu arkadaşların ilk iki alanda daha etkin olabileceklerini düşünüyorum; ancak analitik düşünme ve sistematik icra yetkinliklerine odaklanmalarını öneririm.

Yazılı ve görsel basının yanına küresel dünyanın vazgeçilmezi sosyal medya da eklendi. Sosyal medyanın çalışmalarınızdaki etkisi ne oranda?

Artık okurların sadece bizim kanallarımıza gelmelerini beklemiyoruz; biz de okurların ve kullanıcıların aktif olduğu sosyal medya platformlarına gidiyoruz. Bu bağlamda farklı sosyal medya kanallarında, o kanalların diline uygun, aynı zamanda evrensel yayıncılık ve güven standartlarıyla bulunuyoruz.

Yakın geçmişteki bir etkinlikte Hürriyet Grubu olarak internet girişimlerine bir risk sermayesi yatırımı yapacağınızı söylemişsiniz. Bu konudaki görüşlerinizi aktarır mısınız?

Dijital dünyada daha hızlı büyüebilmek amacıyla dijital girişimcileri belirlemek ve beraber değer yaratmak istiyoruz. Bu doğrultuda içerik, ilgili pazar yeri ve reklam teknolojileri alanlarına bakıyoruz.

Sektörünüz ve kurumunuz geniş bir insan kaynağı ağıyla işliyor. Çalışanların seçiminde öncelikli ölçütleriniz nelerdir?

Daha kıdemli pozisyonlarda akademik geçmiş, motivasyon ve yaratıcılığa bakıyoruz. Daha tecrübeli pozisyonlarda ise bunlara ek olarak adayların geçmişteki somut başarılarını ve kritik işlere imza atıp atmadıklarını değerlendiriyoruz.

Gazetecilik hep hareketli ve belki de yorucu bir meslek olarak nitelenir. Personelin motivasyonunu yüksek tutmak için stratejileriniz var mı?

Bu bağlamda mümkün olduğunca iletişimi güçlü tutmaya ve şeffaf olmaya gayret gösteriyoruz. Aynı zamanda farklı fikirlere açık ve çalışanların yetki alabildikleri bir kültür oluşturmaya çalışıyoruz.

Medyayı hedefleyen gençlere önerilerinizi alabilir miyiz?

Medya sektöründe gençler için önemli fırsatlar var. Yaratıcı içerikler, dijital içerik, sosyal medya, dijital pazarlama, mobil teknolojiler, yazılım geliştirme, ürün geliştirme ve pazar yerleri gibi alanlarda tecrübe kazanmalarını tavsiye ederim.

İş yaşantısı dışında kalan özel ilgi alanlarınızı, hobilerinizi öğrenebilir miyiz?

Mümkün olduğunda spor yapmaya gayret ediyorum.

Bilkent Üniversitesi hakkında neler söylemek istersiniz?

Bilkent Üniversitesi'nin dogmalardan ve kalıplardan uzak bakış açısının, projelere dayanan ve yaratıcılığı teşvik eden eğitim anlayışının yeni ekonomide önemli olduğunu düşünüyorum. Bunun yanında belirli konularda akademik çerçeveyi çizebilmesini de değerli buluyorum.

“Sevgimizi paylaştığımız insanlar her yaştan, her türlü sosyoekonomik altyapıdan, dünyanın herhangi bir yerinden olabiliyor. ”

müzik

İlk albümünü geçtiğimiz yıl çıkaran Kalben Sağdıç (Uluslararası İlişkiler 2007) konserleriyle Türkiye’yi geziyor. Kalben, ayrıca Grafik Tasarım Bölümü’nün yüksek lisans mezunlarından.

Müziğe ilginiz nasıl başladı?

Müziğe olan ilgim, doğacağı evde müzik dinlenen her çocuk gibi, anne karnından başlamıştır diye düşünüyorum. Evimizde her zaman radyo açıldı ve sürpriz kasetlerle dolu yadigar kutuları keşfetmeye bayılırdım.

Müzikseverlerin sizden haberdar olması bağımsız bir performansınızın internete yüklenmesiyle hızlanmıştı. Bize biraz bu süreci anlatabilir misiniz?

Bir ev konserleri zincirinin İstanbul ayağında Sadece'yi söyledikten sonra doğrudan konser vermeye başladım diyebilirim. Süreç gibi değil, ani ve heyecanlı bir başlangıç gibiydi daha ziyade. İnsanlarla paylaşacağım şarkılarım vardı. Özgün, bana ait parçaları paylaşmaya, çalmaya başladım. Birkaç "cover" dışında kendi şarkılarımı çalıyor ve dinleyenlerle, sevenlerle söylüyordum.

Tek başıma birkaç konser verdikten sonra sevgili Berkant Ali İncesaraç'la ikili olduk. Hem hayatta hem müzikte birlikte yürümeye devam ediyoruz. 10 kişilik bir ekibimiz var şimdi. Büyük sahnelerde genellikle 4 ya da 5 kişi çalıyoruz. Güzel Türkiye'nin

güzel illerine gidiyoruz. Berkant'la iki gitarlı akustik konserler de veriyoruz kültür merkezlerinde. Brüksel, Köln, Berlin ve Amsterdam gibi duraklarımız oldu. Her gittiğimiz yerde coşkuyla müziği ve sevgiyi paylaştık, çok eşsiz bir kitlenin sıcak kollarıyla kucaklandık.

İlk albümünüzün öyküsü, söz ve müzikleri nasıl gelişti?

İlk albüm, 17 yaşından itibaren yaptığım şarkılardan meydana gelmiş bir kolaj; çocukluğumdan yirmili yaşlarıma ortasına kadar yaşadıklarımın, gördüklerimin, okuduklarımın, ilham aldıklarımın ve kırıldıklarımın içinden doğan sözler ve seslerden meydana gelen bir resim. Berkant Ali İncesaraç'ın müziği açması, yeni seslere ve fikirlere hazır bir atmosfer var etmesi, şarkıları her zaman, her yolda, her durumda dinlenebilecek arkadaşlar haline getirmesi, şüphesiz en büyük şansım oldu. Şarkılar bana genellikle geliyorlar ve ben de onları doğru odalarda ağırlamaya, güzelce misafir etmeye çalışıyorum. Kimi zaman Berkant Ali'yle müzik yaparken şarkı yapıverdiğimiz de oluyor. Grupça prova ya da "soundcheck" yaparken doğaçlama gelişen şarkılarımız da var.

Konserlerde gördüğünüz ilgiyi nasıl yorumluyorsunuz? Sizi seven kitle genelde gençlerden mi oluşuyor?

İlgi yahut hayranlık gibi kelimelerle değil, dostluk ve yakın olma halleriyle açıklayabilirdim, eğer anlatabilseydim; ama anlatmak değil, içinde olmak ve yaşamak gereken bir deneyimdir konserler. Sevgimizi paylaştığımız, bulduğumuz insanlar her yaştan, her türlü sosyoekonomik altyapıdan, her kültürel geçmişten, her inançtan, her renkten, dünyanın herhangi bir yerinden, 70 veya 4 yaşında olabiliyor. Müziğin böyle doğrudan ve sınırları, vizeleri, kanunları, klişeleri, acıları, yaraları kaldırarak kucaklayan bir doğaya sahip olmasından ötürü çok mutlu oluyorum.

Konserlerden aklınızda kalan bir anı var mı?

O güzel anıları bir gün birbirlerinden ayırmadan anlatacağım; ancak buraya sığdırmamız imkânsız. Hak yemiş olurum.

Sosyal medyanıza baktığımızda reklam veya tanıtım önceliğiyle değil, güzel bir Türkçe, özenle yazılmış iletiler ve samimi paylaşımlarla karşılıyorsunuz. Yazmak sizin için sadece şarkılarla sınırlı değil diyebilir miyiz?

Kariyer seçimim yazarlık olduğu için buna şaşırmıyorum! Müzik, hayatıma böyle sahiplenici biçimde üstünlük kurmadan önce reklamcılık, senaryo yazarlığı, sosyal medya editörlüğü gibi çeşitli alanlarda hep yazarlık para kazandı. Sabah 9 - akşam 6 tarzı işimden, penceresiz plazalardan ve üç vasıta gidilen işyerlerinden yorgun düştüğümde yazdığım çocuk kitapları beni kurtardı. "Lulu Güneşi Arıyor" ve "Lulu Okula Başlıyor" derken annelerle, çocuklarla, okullardaki imza günlerinde tanıştığımız eğitimcilerle, öğretmenlerle, kitapları resimleyen dostum Dilem Serbest'le çok güzel anılarımız oldu. Sesler ve sözler çocukluktan beri beni yalnız bırakmadılar, sağ olsunlar; arkadaşım, ailem oldular çoğu yerde.

Birbirlerinden ayrı görmüyorum hiçbir sanatsal disiplini. Annem resim öğretmeniymiş ve hâlâ en büyük keyiflerimden biri annemle

resim yapıyormuşuz gibi oturup resim yapmaktır. Sirkeci'den Eminönü'ne yürüyüp fotoğraf çekmeye de bayılırım, senede bir gün de olsa... Yemek yaparken özenli ve dikkatli çalışırım, sevdiğim bir şarkıyı dinlerim o sırada yahut pencereye konan kuşları inceler, seslerini dinlerim. Hayattan alınacak bunca güzellik varken sadece bir alanla sınırlı kalmak zorunda hissetmedim hiçbir zaman.

Siz kitaplara değinmişken, bir söyleşinizde Bilkent Üniversitesi Kütüphanesi'nden hayranlıkla söz etmiş olmanız tesadüf değil o zaman.

Okumaya başladıktan sonra, sürekli okuduğum için, kitaplar her zaman çok yakınım oldular. Sağ olsunlar, tarihin en güzel sayfalarını var etmiş yazarlarımız, şairlerimiz, etnograflarımız, sosyologlarımız, düşünürlerimiz, filozoflarımız var. Ne şanslıyım ki Platon'dan Milan Kundera'ya, Cicero'dan Deleuze'e, Baudrillard'dan Orhan Veli'ye, Cemal Süreya'dan Didem Madak'a, Tomris Uyar'dan Birhan Keskin'e ve buraya sığmayacak daha nice kıymetli ismi okuma şansım oldu.

Annem kendine elbise almak yerine bana kitap alırdı; okumam, sürekli okumam, dünyanın ve evrenin büyüklüğünü anlamam için elinden gelenin en iyisini yapardı. Öğretmenlerim şefkatli, açık görüşlü ve her fikre, her inanca saygılı insanlardı.

Akademide de çok saygın hocalarımız oldu. Kütüphane ise öğrendiklerimizi geliştirmek ya da yeni merak alanlarımıza kafa yormak için mükemmel bir ortam sunmuştur. Çantalar dolusu kitapla dolaşmaktan aşırı keyif aldığım günleri hâlâ özleyorum.

Bilkent'teki lisans ve yüksek lisans yıllarınız nasıl geçti?

Özgür, yenilikçi, kendime odaklı ve biraz da serseri. Tam da bir üniversite eğitiminden beklediğim şeyler! Öğrencinin kendi gelişimine özgürce karar verebildiği, alan seçebildiği, başka alanlardan ders alabildiği, devam ciddiyetine sahip olarak ve doğru program yaparak keyifle eğitim görebildiği bir düzen olarak hatırlıyorum Bilkent'i. Yüksek lisansta Aren Hoca, Dilek Hoca, Ahmet Hoca gibi çok kıymetli isimlerle medya ve kültürel çalışmalar alanında çalışma şansına erişebildiğime seviniyorum.

O bahsettiğiniz plazalar dönemine dönelim biraz. Müziği kurumsal hayattan kaçış olarak mı görmüştünüz?

Esasen bir dönem değil, eklemek kazanma çabası olarak adlandırmak lazım sanırım! Diplomasıyla aram iyi olmadığından, mezun olduğum Uluslararası İlişkiler'le alakalı işler yapmayacağım belliydi. İki memurun çocuğu olarak memur olmak da istemiyordum. 40 sene hizmet edip bir evim bile olmadan yok olup gideceğim ve dostlarımla hep aynı yerlerde, aynı şikayetler ve dertler içinde yaşayıp gideceğimiz fikirleri beni rahatsız etmiştir oldum olası. Kendi ellerimle şekillendirebileceğim bir düzen kurmanın gerekli olduğunu savunuyorum her zaman. Para kazanmak için, bir şehirde kiramı faturalarımı ödemek ve otobüse binebilmek için yapmam gereken, eğitimim ve donanımım doğrultusunda rahatlıkla ve utanmadan, ezilmeden yapabileceğim tüm işleri yaptım ve hepsiyle de gururlanıyorum şimdi dönüp bakınca.

Erken kalkmayı, sorumluluk almayı, insanlarla doğru ve saygılı konuşmayı, bir ev çekip çevirmeyi, şehir değiştirmeyi, taşınmayı ve yerleşmeyi öğrenmeme sebep olan her detaya sahip çıkıyorum. Bu yolculukların beni, ailemi getirdiği yer, müzik ve müziğe bağlı olarak kurduğumuz, kendi videolarımızla başladığımız, daha nice işe imza atacağımız bir yapım şirketi: Saksağan Prodüksiyon. Sevgili Berkant Ali İncesaraç, dünya güzeli Mabel Matiz ve menajerimiz Engin Akıncı'yla kurduk ve heyecanla üretmeye devam ediyoruz.

Söyleşinin önceki kısımlarında biraz değinmiş olsanız da sizi ve sanatınızın gelişimini etkileyen sanatçıları sorabilir miyiz? Günümüzde kimleri takip ediyorsunuz?

Dostoyevski ile Patti Smith arasında dalgalanan ve aralarında çok güzel, bilge, sevgi dolu milyonlarca sanatçının olduğu bir okyanus var. O okyanusta ilham alacağımız, besleneceğimiz çok insan var. Sevinç Tevs, Elliot Smith, Beatles, Kinks, Beach Boys, PJ Harvey, Sertab Erener, Levent Yüksel, Mirkelam, Mabel Matiz, Nil Karaibrahimgil, Göksel; Metin Eloğlu, Birhan Keskin, Didem Madak, Cemal Süreya, Özdemir Asaf;

Milan Kundera, Dostoyevski, Yaşar Kemal, Walter Benjamin, Baudrillard; Degas, Van Gogh aklıma ilk gelen, her zaman yanımda, yakınımda olan isimler. Günümüzde müzik sağlayıcım üzerinden keşifler yapıyorum ve de son zamanlarda ilgiyle Lorde ve Rihanna dinliyorum.

En çok nerede konser vermek isterdiniz?

Londra'ya müzikle gitmek isterim. Güney Amerika turnesi de harika olurdu.

Müzikte kendinize belirlediğiniz bir hedef var mı?

Hedeflerle değil, hislerimizle ilerliyoruz. Bize dürüst gelen ve sevgiden doğan şarkılar çalmaya, söylemeye devam etmek istiyoruz ailece.

Konserlerden vakit kaldığında neler yapmaktan hoşlanıyorsunuz?

Eşimle evde zaman geçirmekten, filmlerden, balkonlardan çok keyif alıyorum. Müzik dinleyerek yürümek, fırsat bulursam yüzmek, kitap alışverişi yapmak, pazara gidecek zaman bulmak, gözlükçüleri ve ikinci el dükkanlarını dolaşmak favori eylemlerim arasında.

basketbol hakemliği

“Maçlarımdan önce takımlarla ilgili notlar alır, iki takımın oyuncularını, istatistiklerini ve sahadaki eşleşmeleri düşünürüm.”

Yener Yılmaz (İşletme Bilgi Yönetimi 2007), dünyanın önemli basketbol hakemlerinden biri olma yolunda ilerliyor.

Basketbol, hayatınıza nasıl dahil oldu?

1981 doğumluyum. Basketbolla ortaokulda tanıştım. Efes'in Koraç Kupası'nı aldığı 1995-1996 döneminde ilğim zirve yaptı. Tıklım tıklım dolu Atatürk Spor Salonu'nda PTT - Efes maçını izleyip Petar Naumoski'den imza aldığımı hatırlarım. Bu arada profesyonel basketbolcu olacak yeteneğe sahip olmadığımı da farkındaydım.

Basketbol hakemi olmaya nasıl karar verdiniz?

Biraz tesadüf eseri bu bağımlılığa yakalandım. Lise iki ve üçüncü sınıftayken okul başkanı seçilmiştim. Başkan olmak, öğrencilerin istedikleri organizasyonları düzenlemekle eş anlamlıydı. Lise son sınıftayken öğrenciler arasında bir basketbol turnuvası düzenledim. Şampiyon takım öğretmenlerimizle maç yapmak istedi. Davet, gezi, turnuva derken her şeyi düzenlemiştim; ancak mezuniyet öncesi gelen bu son isteği de kırmak istemedim. Öğretmenlerimiz de bir takım kurdu ve bir anlamda süper kupa maçı ayarladım; fakat bir sorunumuz vardı. Bütün yıl maçları beden eğitimi öğretmenlerimiz yönetmişti. Bu son maçta onlar oyuncu olunca hakem eksikliği yaşıyorduk. Arkadaşlarımdan ve öğretmenlerimden yardımcı olacakları sözünü alarak o boşluğu ben doldurmaya çalıştım. Çok keyifli bir maçı. Hakem olmak bayağı hoşuma gitmişti. Bundan söz ettiğim bir okul arkadaşım ile beden eğitimi öğretmenim sayesinde birkaç ay sonra açılacak temel hakem kursunun haberini aldım ve her şey gelişmeye başladı.

Yönettiğiniz ilk maç hangisiydi?

Sahaya aday hakem olarak çıktığım ilk maç Pınar Spor - Şeker Spor minik erkekler maçıydı. Sene 1999'du. Çok mutlu ve heyecanlı geçen bir 40 dakikaydı. Maçı beraber yönettiğimiz Mesut Aydoğdu'ya, gözlemcimiz Mehmet Togay'a ve salondaki diğer büyüklerime bende ışık görüp görmediklerini sormuştum. Bu maçtan 4 yıl kadar sonra birinci ligdeki ilk maçıma çıktım: Darüşşafaka - Oyak Renault. Birinci ligdeki ilk maçında, sahanın tam ortasında, rahmetli hakem ağabeyim Memduh Öget'ten fırça yediğimi de hatırlıyorum.

18 yıl önceki minikler maçından bugün Uluslararası Basketbol Federasyonu (International Basketball Association - FIBA) hakemliğinize uzanan bir süreci yaşıyorsunuz. FIBA hakemi olmak için ne gibi aşamalardan geçtiniz?

Ülkemizden FIBA hakemliğine aday olabilmek için en üst klasman olan A klasmanında en az iki yıl hakemlik yapmış olma şartı var. Ben sırasıyla önce aday hakemlikten il hakemliğine, sonrasında deplasmanlı erkekler üçüncü ligi maçlarını yönetmeye başladığım C klasmanına yükseldim. Daha sonra deplasmanlı erkekler ikinci ligi ve kadınlar birinci ligi maçlarını yönetmeye başladığım B klasmanına, sonunda da deplasmanlı erkekler ve kadınlar süper ligi dahil ülkemizdeki en üst seviyedeki maçları yönetmeye başladığım A klasmanına çıktım. 23 yaşında, çok genç denebilecek bir yaşta A klasmanı olmuştum ve bu klasmanda önümde çok tecrübeli hakemler vardı. O zamanki hakem yöneticileri, uluslararası hakem adayı olmadan önce iyice deneyim kazanmam gerektiğine inanıyorlardı. 10 sene erkekler süper ligi finalleri, çok sayıda önemli maç ve derbi yönettikten sonra FIBA hakemliğine aday gösterildim. Aday olarak katıldığım seminerde başarılı bulundum ve FIBA kokartı takmaya hak kazandım. Şu anda şampiyonlar ligi ve altyapı dünya şampiyonaları dahil birçok uluslararası organizasyonda görev alıyorum.

Hakemliğin püf noktaları sizce nelerdir?

Her maç için fiziksel ve zihinsel olarak hazır olmak bence çok önemli. Maçlara hazır çıkıp bütün dikkatinizi pozisyonlara verir, bir pota altında uyguladığınız sertlik ölçütünü diğer pota altında da uygulayabilirseniz başarılı olursunuz. Bunlara ek olarak teknik açıdan sahada hareket alanlarımız, oyuncuların dağılımına ve pozisyonlarına göre baktığımız farklı şeyler var. Bu teknik konularda yeterlilik de oldukça önemli.

Maçlara nasıl hazırlanırsınız?

Özel hayatımızı maçlara göre yaşıyoruz; işimizi, zihinsel ve fiziksel hazırlığımızı hep maçlarımıza göre yapıyoruz. Elimden geldiğince ligimizi ve Avrupa'yı takip ederim. Haftada en az üç gün sporla güne başlarım. Maçlarımdan önce takımlarla ilgili notlar alırım, beyin jimnastiği yaparım; iki takımın oyuncularını, istatistiklerini ve sahadaki muhtemel eşleşmeleri düşünürüm. Yöneteceğim maçtan önce o seviyede daha önce yönettiğim maçları hatırlar, kendime sakinlik telkin ederim. Totemim ise hava atışına kadar orta daireye basmamaktır.

Kalabalıklar önünde, saliselerin bile önemli olduğu kararlar veriyorsunuz.

Evet, o yüzden zihinsel hazırlık maçtan günler önce başlar, o maç için görevlendirilmeyi aldığım an. İnternet üzerinde bir platformda görevlendirmeyi onayladıktan sonra hemen oynayacak takımları, oyuncularını ve antrenörlerini teknik olarak düşünmeye başlıyorum. Bu takımların son maçlarını izleyip notlar alıyorum. Maçın başlama saatinden bir buçuk saat önce salona geldiğimde notlarımın üstünden geçip maçı beraber yöneteceğim hakem arkadaşlarımla teknik ayrıntıları konuşuruz. Zihinsel hazırlık aslında benim için maçın başından sonuna kadar 40 dakika süresince beynimi olabileceklere ve yapmam gerekenlere karşı programlamaktır. Oyuncu ve antrenör diyalogları, uzun ve kısa oyuncuların eşleşmeleri, hakim olabildiğim kadarıyla takımların hücum ve savunma taktikleri, her an için bir adım önden gitmeye hazırlık...

40 dakika koştuğunuz bir maçın stresini ve yorgunluğunu atmak kolay olmasa gerek.

Biz hakemler bir çeşit adrenalin bağımlıyız. Yüksek bir atmosferde geçen bir maç sonrası vücutta biriken adrenalinini atmak zordur ve o gece erken uyumak pek mümkün değildir. Eve döndüğümde mutlaka maçı kayıtlardan izlerim. Bazen yavaşlatılmış tekrarlarla bütün maçı iki kere izlediğim bile olur. Tekrarını izlediğimde iyi bir yönetim gösterdiğimi, zor pozisyonlarda veya itiraz gören kararlarda haklı olduğumu görürsem maçın stresi kalmaz ve gözlerimin de yorulmasıyla uykuya dalarım. Haksız olduğum ya da hatalı karar verdiğim pozisyonlar varsa not alıp iki gün sonra o dakikaları yeniden izlerim ve gelecekteki maçlarım için ders çıkartırım.

Genç oyuncularla, kariyerli sporcularla ve ünlü antrenörlerle aynı parkedesiniz. İletişim dengesini nasıl kuruyorsunuz?

Bence bizim sahadaki iletişimimizin tek dengesi var: Herkese eşit davranmak ve sahadaki gayrete saygı göstermek. Kurallar çerçevesinde genç, ünlü ya da kariyerli oyuncu arasında bir fark olmamalı. Basketbol takım oyunudur ve takımın her üyesi sahada takım başarısı için ter döker ki bu da saygıyı kesinlikle hak eder. Diyaloga açık bir şekilde, iş disiplini içinde, kurallara uyarak ve karşılıklı saygı göstererek iletişime varım. Zaten bu şartlar altında sorun yaşanmıyor. Genelde sahadaki olan sahadaki kalır. Büyük bir ailenin fertleri gibiyiz, yüz yüze bakıyoruz.

Türkiye’de ve dünyada hangi hakemleri örnek alırsınız?

Başladığım günden beri Carl Jungebrand benim için bir idoldür. Emekli oldu ve şu an FIBA dünya hakem direktörü. Türkiye’de benim yetişmemde önemli katkıları olan çok sayıda büyüğüm var, saymakla bitiremem. Rahmetli olanlar huzur içinde yatsın: Alper Mütevellioğlu ve Memduh Öget. Bugün hâlâ fikir aldığım, pozisyon tartıştığım, hakemliği bırakmış öğretmenlerim Fatih Söylemezoglu, Recep Ankaralı ve Mustafa Can. Sadece basketbol için değil, hayatım için de yol gösteren, geçmişte yöneticiliğimi de yapan büyüklerim Necip Kapanlı, Kadir

Özçelik ve Emin Balcı. Aktif hakem olarak bana yol gösteren ve hep yardımcı olan Emin Moğulkoç.

Maçlarda yaşadığınız en zorlu durumu anlatır mısınız?

Atılan madeni parayla başımdan yaralandığım da oldu, maç bitiminde arabamın farlarını ve aynalarını kırık bulduğum da... Yıllar öncesinde kaldı bu tür talihsiz olaylar: 2006’daki Efes - Fenerbahçe maçında Marcus Haislip ile Mirsad Türkcan kavga ederken aralarında kalmıştım. Yüz kilonun ve iki metrenin üzerinde olan iki oyuncu kontrollerini kaybedip birbirlerine vurmaya çalışırken arada kalmak hiç kolay değildi!

Hakemlik kişiliğinize neler kattı?

Basketbol hakemliğinin bana stres yönetme becerisi kattığını düşünüyorum. 18 yaşında hakem oldum. O yaşlarda fevri davranışları olan bir gençtim. Hakemlikle beraber büyüdüm; sahadaki her şeyi kontrol etmekle görevli, her şartta sakin kalması gereken kişi olma zorunluluğu benim köşelerimi yumuşattı. Bunun yanında uluslararası hakem olduktan sonra dünyanın dört bir yanından arkadaşlara sahip olmak ve hayatımda hakemlik olmasa belki de planlayamayacağım, aklıma gelmeyecek yerleri görmek paha biçilemez. Oyunun sahadaki aktörlerinden birisi olmak, sahadaki her iki takım için sorumluluk

almak ve karar vermek, bitmek bilmeyen bir mücadele ve yarış içinde yaşamak, farklı ülke ve kültürlerden birçok insanı tanıma fırsatına sahip olmak... Bu açılardan şanslıyım.

Hakemliğe ne kadar daha devam etmek istiyorsunuz? Sonrasında da sporun içinde kalmayı düşünüyor musunuz?

Ne kadar daha devam edebilirim bilmiyorum; sağlığım ve performansım elverdiği sürece sanırım. Bir gün hakemliği bırakırsam yine basketbolun içinde kalmayı çok isterim.

Hayalinizde nerede maç yönetmek var?

Olimpiyatlarda.

Başka spor dallarıyla ilgileniyor musunuz?

Lise yıllarında lisanslı olarak yüzmüş ve futopu oynamıştım. Üniversite sınavına hazırlanmaya başlamamla birlikte haftada altı günlük antrenmanlarım son bulmuştu.

Yener Yılmaz özel hayatında neler yapar?

Film izlemeyi çok severim. Ölü Ozanlar Derneği, Şimdi ya da Asla, Birkaç İyi Adam, Mustafa Hakkında Her Şey, Babam ve Oğlum, Dedemin İnsanları... Bunlar ilk aklıma gelenler. Anthony Hopkins, Şener Şen, Çetin Tekindor, Zerrin Tekindor, gençliğimin platonik aşkları Meg Ryan ve Julia Roberts hayran olduğum sanatçılardır. Müziğin her türünü dinlerim; bazen Beethoven, bazen Frank Sinatra, bazen de Neşet Ertaş, İbrahim Tatlıses mesela. Siyasi belgeselleri takip etmeyi, kitap okumayı da severim. Ölümçül kaza ihtimalini iyiden iyiye hissetmeden önce yarış motorumla hız yapmayı, sakatlanmaktan korkmaya başlamadan önce de kayak yapmayı severdim. Bu aralar daha temkinliyim, ikisinden de uzak duruyorum. Hayvanlara bayılırım. Çocukken iş yerimizde köpek

beslerdim; fakat ev şartlarında kedi sahibi olmak daha kolay. Kedimi yeni doğmuşken yolda buldum, bırakamadım. Seyahat sıklığım nedeniyle ailemle yaşıyor, yükü annemde. Ben de ailemi ziyarete gittiğimde hasret gideriyorum kedimle. Çok sık görüşemediğimiz için annem, babam ve kardeşimle yemek masasının etrafında toplanıp sohbet etmek benim adıma gerçek mutluluktur. Onların desteği olmadan yapamazdım. Hakemliği önceliğim olarak belirlediğim için çeşitli iş olanaklarını feda ettim. Ailem bu durumdan çok mutlu olmasa da adım adım yükselerek bir kariyer inşa etmemden gurur duydular. Yayını olan maçlarımı kaçırmazlar. Benimle üzülp benimle mutlu olurlar.

Peki çevreniz hakemliğinize nasıl bakıyor?

Hakem olduğumu duyduklarında, özellikle basketbol hakemi olduğumu öğrendiklerinde, insanların bakışında her zaman bir pozitiflik görmüşümdür. Hangi maçları yönettiğimi, ücretlerin nasıl olduğunu soran, saniyeyle ölçülen kararlar verdiğimiz için işimizin gerçekten zor olduğunu düşünen, futbol hakemleri gibi profesyonel olup olmadığımı merak eden çok kişiyle karşılaştım. Profesyonel isimiz hakemlik olmasa da birçoğumuz basketbol ve hakemliği adeta damarlarımızda hissederiz.

Geleceğe yönelik planlarınızı öğrenebilir miyiz?

Geniş bir aile kurmak, bir sahil kasabasına yerleşmek ve çiftlik hayatı yaşamak. Şu an İstanbul'da ortaklarımla beraber bir kafe işletiyorum. Gençliğimde aile şirketimizde çalışırdım, ders dışı vakitlerde. Yaz tatillerinde restoranımızla ilgilenir, kışın büyük otellerde aşçıların yanında staja giderdim. Askerlik bitince ticarete atılmışım. İlk ticari girişimim fotoğrafçılık ve düğün hazırlıklarına yönelikti. Şirketimi devrettikten sonra restoran açmak için üretim detayları üzerinde çalıştım, aşçılık ve pastacılık programları tamamladım. Yine aklımda çeşitli girişimler var.

